

Το ΚΚΕ βάζει στο στόχαστρο την ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. αντί του αστικού μπλοκ εξουσίας

Η απήχηση που έχει ο πολιτικός λόγος της ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. και του περιφερειακού συνδυασμού «Ανταρσία στο Αιγαίο – Αντικαπιταλιστική Αριστερά» ενοχλεί, γιατί αγγίζει όλο και ευρύτερα εργατικά και λαϊκά στρώματα των νησιών μας. Μόνο έτσι μπορεί να εξηγηθεί η αστήρικτη και διαστρεβλωτική κριτική του ΚΚΕ, όπως αυτή εκφράστηκε από το [άρθρο](#) του γραμματέα της Τομεακής Επιτροπής Λέσβου, Βασίλη Αμπελογιάννη. Το ΚΚΕ οφείλει να εξηγήσει – στα μέλη του αλλά και σε όλο τον λαό – γιατί δύο εβδομάδες πριν από τις εκλογές επικεντρώνει την κριτική του στην ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. και τον περιφερειακό συνδυασμό που αυτή στηρίζει κι όχι στα κόμματα και τους συνδυασμούς του αστικού μπλοκ εξουσίας.

Κεντρική θέση στην κριτική του ΚΚΕ έχει η στάση των δυνάμεων της ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. στο κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες το οποίο αναπτύχθηκε στα νησιά του Αιγαίου τα τελευταία χρόνια. Ωστόσο, το ίδιο το ΚΚΕ είτε απουσιάζει από αυτό, όπως κάνει τα τελευταία τέσσερα χρόνια είτε συμμετέχει σε θολές διαταξικές συμμαχίες με αστικά και μεσοαστικά στρώματα που προβάλλουν ως κεντρικό σύνθημα την «αποπροσφυγοποίηση» των νησιών, όπως συνέβη το προηγούμενο χρονικό διάστημα στη Σάμο. Το ΚΚΕ, έστω και με καθυστέρηση τεσσάρων ετών, θα έπρεπε να συμμετάσχει στο κίνημα αλληλεγγύης και να σπάσει αυτή τη διαταξική συμμαχία που έχει αναπτύξει στη Σάμο. Όπως, επίσης, να συμβάλλει με τις δικές του δυνάμεις στον κοινό αγώνα ντόπιων και μεταναστών.

Αν θα έπρεπε για κάτι να κατηγορηθεί η ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. είναι ότι συμμετείχε σε αυτόν τον αγώνα με όλες τις δυνάμεις της, ενώ ο κεντρικός στόχος της παραμένει η κατάργηση της

συμφωνίας Ε.Ε. – Τουρκίας, που μετατρέπει τα νησιά του ανατολικού Αιγαίου σε φυλακές. Είναι φανερό ότι ο γενικότερος πολιτικός στόχος μας δεν είναι άλλος από την ανατροπή της αντιπροσφυγικής – αντιμεταναστευτικής πολιτικής της Ε.Ε. Μέσα σε αυτό το κίνημα, όμως, δρουν από κοινού ντόπιοι, πρόσφυγες και μετανάστες /τριες που αγωνίζονται για

*Το σταμάτημα των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων που ξεριζώνουν από τις εστίες τους εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους.

*Την χορήγηση ταξιδιωτικών εγγράφων σε όλους τους πρόσφυγες – μετανάστες/τριες που φθάνουν στη χώρα μας προκειμένου να ταξιδέψουν ελεύθερα προς τις χώρες προορισμού τους.

*Την ενσωμάτωση των προσφύγων – μεταναστών /τριών που θέλουν να μείνουν στη χώρα, στον οικιστικό ιστό των χωριών και των πόλεων μας, στην κοινωνική και οικονομική ζωή, με ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις, όπως ισχύουν για όλους τους υπόλοιπους κατοίκους της χώρας.

Το μεταβατικό αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα της ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. σε κανένα σημείο του δεν μιλά για αριστερή κυβέρνηση, όπως ισχυρίζεται το ΚΚΕ. Αντίθετα, έρχεται σε ρήξη με τις βασικές επιλογές της αστικής πολιτικής και βάζει στην ημερήσια διάταξη το θέμα της επαναστατικής ανατροπής του καπιταλισμού στη χώρα μας. Σε αυτή την κατεύθυνση, στο δημοψήφισμα του 2015, η ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. αγωνίστηκε για να εκφραστεί με δυναμικό τρόπο το ΟΧΙ του λαού με το σύνθημα «Όχι μέχρι το τέλος». Γνωρίζαμε από την αρχή ότι στόχος του ΣΥΡΙΖΑ ήταν η υποταγή στην Ε.Ε. και τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές της. Η επιλογή που είχαμε ήταν μια να αγωνιστούμε μαζί με τον λαό και να αποκαλύψουμε το ρόλο του ΣΥΡΙΖΑ κι αυτό κάναμε. Δυστυχώς, την στιγμή που ο λαός επέλεξε να κάνει ένα αποφασιστικό βήμα προς την ρήξη με την Ε.Ε., το ΚΚΕ επέλεξε να πάει για «ψάρεμα», ο δε γενικός γραμματέας του κόμματος δήλωνε ότι θα έρθουν δύσκολες μέρες για τον λαό αν φύγουμε από το ευρώ. Αυτή η επιλογή του ΚΚΕ αποτέλεσε μεγάλο πλήγμα για το εργατικό και λαϊκό κίνημα.

Η Ανταρσία στο Αιγαίο – Αντικαπιταλιστική Αριστερά από την πρώτη στιγμή που ανακοίνωσε τη συμμετοχή της στις τοπικές εκλογές, έκανε σαφές πως θα έχει τη θέση της μαχητικής αντιπολίτευσης στο περιφερειακό συμβούλιο. Επίσης, ανακοίνωσε πως δεν θα προχωρήσει σε καμιάς μορφής συνεργασία με συνδυασμούς, τοπικούς παράγοντες, ή κόμματα που εκφράζουν το αστικό μπλοκ εξουσίας είτε πριν, είτε μετά τις εκλογές. Η θέση αυτή είναι απόλυτα συνεπής με την άρνηση της να συμμετάσχει με οποιονδήποτε τρόπο στη διαχείριση των Δήμων και των Περιφερειών. Η θέση αυτή υπερασπίζεται την ανεξαρτησία της

Αριστεράς από την αστική πολιτική και δείχνει πιο δρόμο πρέπει να ακολουθούν οι συνεπείς δυνάμεις αριστερής και κομμουνιστικής κατεύθυνσης.

Το ΚΚΕ, στο παρελθόν, στη Λέσβο έχει συνεργαστεί επανειλημμένα με αστούς πολιτικούς παράγοντες (π.χ. Γιακαλής, Βογιατζής), ακόμη και με αστικά κόμματα στους Δήμους και στον αγροτικό συνδικαλισμό (π.χ. Κατζανός, Βογιατζής). Οι συνέπειες αυτής της πολιτικής πληρώνονται από όλη την αριστερά της Λέσβου ως σήμερα.

Στις μέρες μας, Δήμοι και Περιφέρειες έχουν μετατραπεί σε μακρύ χέρι του κράτους. Το ΚΚΕ ισχυρίζεται πως οι Δήμαρχοι που εκλέγονται με τη σημαία του, μπορούν να ασκήσουν φιλολαϊκή πολιτική. Δυστυχώς, αυτός ο ισχυρισμός είναι πολύ μακριά από την πραγματικότητα. Όσο καλές προθέσεις και να έχουν οι Δήμαρχοι του ΚΚΕ είναι υποχρεωμένοι να εφαρμόζουν το πλαίσιο που οροθετείται από τις οδηγίες της Ε.Ε. και τους νόμους που ψηφίζουν οι ελληνικές κυβερνήσεις. Κι αυτό το πλαίσιο είναι αντιδραστικό και αντιλαϊκό.

Περιμένουμε από το ΚΚΕ να αποσαφηνίσει τη θέση του σε σχέση με τις μετεκλογικές συνεργασίες στα δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια. Ιδιαίτερα, οφείλει να πει τι θα κάνει στους Δήμους που τα ψηφοδέλτιά του θα περάσουν στο δεύτερο γύρο των εκλογών. Θα προχωρήσει σε συνεργασίες για να εκλέξει Δημάρχους κι αν ναι, με ποιες δυνάμεις θα συνεργαστεί.